

خودا قسه ی کرد!

سلاوی خودات لې بیت. خودای په روهردگاری ناشتی، نهوهی دهیوهی هه موو که س تی بگات و مل که چی پښتو ژبې پښتو ژبې دایمه زړاندووه، و بینه خاونی ناشتی راسته قینه تاهه تا.

ناوی وهرزی خویندمنان ناوه پښتو ژبې راستو دروستی له بهر نهوهی ده مانه وی له پښتو ژبې نه م کورسه که له نووسینه کانی پیغه مبه ران ووردینه وه که بومان پوون ده کاتوه چون خه لگانی ناراستو دروست ده توانن بین به راستو دروست به رامبه ر به خودا. تو به دواوی کام پښتو ژبې ووتووی؟ پښتو ژبې راست و دروستی یا خود ناراست و دروستی؟ ده ته وی پښتو ژبې راستو دروستی بزانی که له لایان خودا وه هاتووه؟ ووشه ی خودا ده فهرمووی: (خوژگه ده خو ازری به برسی و تینووه کان بو راستو دروستی، چونکه تیږ ده کریږن). (مه تا ۵: ۶)

په ننگه که سانیک هه بن بلین: (نیمه پښتو ژبې راستو دروستی ده زانین، و پیوستیمان به نووسراوه کانی پیغه مبه رانی سره تا نییه. نهوهی ده یزانین به سسه بومان!) نه گهر نه مه هه لوپستی تویه، گوئی بگره پیغه مبه رانی خودا سلیمان، چی نووسیوه، که ده لی: (نهوهی پښتو ژبې راستی خوئی بگریت ترسی خودا وهندی له دلدايه، نهوهی پښتو ژبې خوئی خوار بکاته وه سووکایه تی پی ده کات). (په نده کان ۱۴: ۱۲)

له په رتوکی خودا، نهوهی په رتوکه ی ناوی نراوه زه بووره کان، پیغه مبه رانی خودا داود، باوکی سلیمان، زور باسی له پیوستیمان به ناسینی پښتو ژبې راستو دروستی کردووه که خودا دایمه زړاندووه. نووسیویه تی: که س بی تاوان نییه، ته نانه ت یه کیکیش. هه موو پوویان وهر گپرا و پیکرا بی سوود بوون. که س نییه چاکه بکات، ته نانه ت یه کیکیش نییه. (زه بووره کان ۱۴: ۱، ۳ و پوما ۳: ۱۰، ۱۲)

له بهر نهوهی داود نه م نوپزه ی نووسیوه له زه بووره کان، که ده لی: نهوهی یازدان پښتو ژبې خوئی پی بتاسینه، پښتو ژبې خوئی خوئی فیر بکه. له راستی خوئی پښتو ژبې بکه و فیرم بکه، چونکه تو خودای پښتو ژبې منیت، شهو و پوژ تومیدم ههر به تویه. (زه بووره کان ۲۵: ۴، ۵)

نه گهر په روهردگار خودا ده ستمان نه گریت له پښتو ژبې راستی، هه رگیز نه مانده توانی پښتو ژبې راستو دروستی بزانی. وهک مندالیکي وون بوومان لې دیت له شاریکي قهره بالغ، یان وهک به رخیک له ناو چیدا وون بیت. به لام ووشه ی خودا پیمان ده لیت که: خودا وه نده... نایه ویت که س له ناو بچیت، به لکو هه موو بو تویه کردن بین... نهوهی ده یه ویت هه موو خه لکی پښتو ژبې راستی ناسین بین. (۲ په ترس ۳: ۹، و ۱ تیموساوس ۲: ۴) هیچ شتی گرنگر نییه له دلنیا بوون که له سه ر پښتو ژبې راستیت که به ره و خودات ده بات.

له وانه کانی پښتو ژبې راست و دروستی دا پیکه وه فیرکاری له نووسراوه پیروزه کان ده که یین به گوپره ی کاتی روودانیا، به دواوا چوونی یه که له دواوی یه کی چیروکی پیغه مبه رانی خودا ده که یین، له سه ر تا وه تا کوتایی. ووشه ی خودا سه ر تا و کوتایی هه یه بویه نیازمان وایه که ووردینه وه له چیروکه کانی ناو نووسراوه پیروزه کان، له سه ر تا وه که خودا خوئی ده س پی ده کات، واتا له سه ر تا وه به ته وای.

زور شتی گرنگ ده رباره ی خودا و پیغه مبه ران فیرده بین. وا ده بینین که سه ر راپی نهوهی که زوربه ی پیغه مبه ران نووسراوه پیروزه کانیان نووسیوه ته وه، به لام ته نها یه که نووسر هانی پیغه مبه رانی داوه: نهوهی خودایه. نووسراوه پیروزه کانی پیغه مبه ران چیروکی زوری تیدایه، به لام ته نها یه که په یامی سه ر که ی: نهوهی مزگینی نهوهی یه که چون خه لکان ده توانن راستو دروست بن به رامبه ر به خودا.

بویه داواتان لې ده که یین که زور به ووردی و به چاکی خویندنه وه، وانه کانی پښتو ژبې راست و دروستی، په ندی پښتو ژبې ده لی: (پیاو نه مریت به هه موو ناواتیک ده کات) یان (ناو به نهرمی خوئی شاخ کون ده کات) به شیوه ییکي نزیک له وه خودا له ووشه ییدا ده فهرمووی که: پاداشتی نه وانه ش ده داته وه که داوای ده که ن. (عبرانییه کان ۱۱: ۶) وا نه وانه ی به راستی له خودا ده که پښتو ژبې، نه م به لینه یان پی ده دا: (به دواوا ده که پښتو ژبې و ده مدوزنه وه، کاتیک به هه موو دلنانه وه به دواوا ده که پښتو ژبې) (یرمیا ۲۹: ۱۳)

لږده، بهوې وهرزي خوښمنان پښتو ژبې د دروستۍ، زانياربيبه كانمان دهربارهې خودا و ووشهې خودا گه شه پي دده بن. ده زاني شيوهې خودا چونه؟ يا خود شه يتان له كوڼو هاتووه؟ ده زاني خودا بوچي مروفي دروست كړدووه؟ يان چون گونا هاته ناو نه و جيهانه جوانهې كه خودا دروستي كړدووه؟ ناي هه رگيز چيروكه سه رسوره يته ره كهې پيغه مبهري خودا نوح و لافاوه كه ت خوښدو ته ووه؟ ناي به راستي ده زاني پيغه مبهري خودا چييان نووسيوه؟ ده زاني بوچي نيراهيم ناي ل نرا، دوستي خودا؟ ناي ده تواني به پووني په يامي پيغه مبهريان بو منداله كانت يان براده رانيشت بكه يته ووه؟

هه زاران سال له موه پيش، پيغه مبهري نه يوب پرسيا رهې كړد: (چون مروفي له لاي خودا راستو دروست ده بيت؟) (نه يوب ۹: ۲) ده زاني وه لامي خودا چي بو بو پرسيا ره كهې نه يوب؟ ده زاني چون راستو دروست ده بيت به رامبهري خودا؟ نه گه ده ته وي وه لامي خودا بو نه م پرسيا و چه نده ها پرسيا تر بزاني، بانگه وازي وهرزي خوښدن پښتو ژبې د دروستۍ و دروستي خوښدنه ووه. به راستي ووشهې خودا قول و سه رسوره يته و ژياوه و نور به هيزه. و اشتيكي تر يش: ووشهې خودا هيچ ناشار يته ووه. و راستي مروفيان بو دهرده خات. بويه نووسراوه پيروزه كان دهره رموي، به ديه يتر او نيه له بهر چاوي خودا شاردراوه بيت، به لكو هه موو شتيك رووت و ناشكرايه بو چاوي نه وهې هه ژمardi دده نيني. (عبرانيه كان ۴: ۱۳)

راستيكي گرنه هيه ده بيت بيزانين، نه ووشه نه وه يه كه خودا قسمې كړد! خوداي بالادست قسمې كړد. خودا قسمې كړد بو مروفي ته، و ده يه وي قسم له گه ل تو بكات! ناي نه گه نامه يكت له پاشاييكي به هيز له خاكيكي دوروه بو بيت ده يخو ينيته ووه؟ ناي ناوه روكي نامه كه به هند وهره گري؟ به ووردې سه رنجي ووشه كانې پاشا ده ديت؟ ناي ده بيت نيمه چه ندي تر سه رنجي خوداي بالادست بدين كاتي قسمان له گه ل ده كات!

خودا چون له گه ل مروفي قسمې كړد؟ نووسراوه پيروزه كان پيمان ده لين: له ميژه خودا زور جار و به پښتو ژبې جوړاو جوړ به هوې پيغه مبهريان له گه ل باو بايراندا دو ابوو. (عبرانيه كان ۱: ۱) به لي، يه كه له و شيوه سه ره كيانه ي كه خودا له گه ل مروفي قسمې كړدې له پښتو ژبې پيغه مبهريانوه بووه، له رابردودا خودا كه سانكي تايه تي هه لباردووه بو بانگه واز كړدن و نووسيني ووشه كهې، ووشهې خودا دهره رموي: له سهرووي هه مووان نه م بزانن، كه هيچ پيشبيني كه له نووسراوه كه دا به ليك دانه وه تايه ت ناييت، چونكه هه رگيز پيشبيني به خواستي مروفي نه هاتووه، به لكو مروفي له خوداوه دوواون كه به روحي پيروز هه لگيراون. (۲ په ترؤس ۱: ۲۰، ۲۱)

خودا ده تواني خوي يان و بكات فريسته كانې نووسراوه پيروزه كان بنوسن، به لام خودا واي نه كړد. خودا كه ساني ناسايي هه لبارد بو نه وه ي بينوسن بوي. نيمه به (پيغه مبهريان) ناويان ده بين. پيغه مبهريان خودا به شيوه ييك له شيوه كان به سكرتير ده چون. خودا نه و بيرانه ي له ناو ميشكيان دانا كه پيوسته بينوسن، و نه وانيش بو خودايان نووسي. به هرحال، خودا پښتو ژبې دا به پيغه مبهريان هه ركه به شيوازي خوي نووسراوه پيروزه كان بنوسن. خودا كارتيكردني له هه موو ووشه ييك كړد به لام كاراكتري هه يه كه له و پيغه مبهريانې پشت گوي نه خست. په رتوكي خودا نه كه تنها ووشه كانې راسته و خوي خوداي تيدايه، به لكو بير و پارانه ووه و كيشه ي خه لگاني تيدايه. و له پښتو ژبې چيروكه كانې مامه له كړدني خودا له گه ل خه لك كه ديخو ينيته ووه له په رتوكي خودا، خودا ده يه وي شيوه ي خويان پي نيشان دات و چون لي نزيك بينه ووه.

باشه، بوچي خودا هاني پيغه مبهريانې دا كه نووسراوه پيروزه كان بنوسن؟ خودا هاني پيغه مبهريانې دا بو نه وه ي هه موو نه وه ييكي مروفي بتوانن نه و شتانه بزانن كه خوي ده يه وي بيزانن. خودا له گه ل پيغه مبهريان قسمې كړدووه له بهر نه وه ي ده يه وي قسم له گه ل تو دا بكات له پښتو ژبې نه ووشانه ي كه پيغه مبهريان نووسيو يانه! هه موو نه ووشانه ي كه خودا له پښتو ژبې پيغه مبهريان ووتويه تي سوود به خشه بو نيمه كه له ژياندين. خودا چاوه رواني هه ركه له نيمه ده كات په يامي پيغه مبهريان بزانن.

په ننگه که سانیک بلین: (چ پیوستیتیکم هیه به وهی که پیغمبرانی سهرتا نووسیویانه. ووشه کانیان گرنګ نییه لای من. ههریه که له پیغمبرانه نه رکیکې خوی هه بوو که به جیی بهینی، یه هاتوو نه رکی خوی به جی گه یاند و پښت. یه کی تر هاتوو به هه مان شیوه... هتد، نیمه ی زیندوو پیوستمان به وه نییه که بزاین یه که پیغمبر چی وتوه). نایا توش به م شیوه یه بیر ده که یته وه؟ بیرکرده وهی خودا به م شیوه یه نییه! بخوینه وه په روه ردگار خودا چی ده فرموی: (راستیتان پی ده لیم: تا زهوی و ناسمان له نارادا بیت، پیٹیک یان خالیک له تهورات له ناو ناچیت، تا کو هه مووی دیته دی. بویه نه وهی بچووکتیرنی نه م راسپاردانه بشکینیت و خه لکیش ناولا فیږ بکات، له شانشین ناسمان به بچووکتیرن ناوده بردریت. به لام نه وهی په پرهوی بکات و خه لکی فیږ بکات، له شانشین ناسمان به پایه بهرز ناوده بردریت.) (مه تا ۵: ۱۸، ۱۹) هه موو نووسراوه کان له سروشی خودایه، سوو دبه خسه بو فیږکردن و سهرزده نشت و راسته پیکردن و لپراهینان له راستودروستی. (۲ تیموساوس ۳: ۱۶)

به راستی، هه رچی پیغمبران نووسیویانه زور گرنګه، له بهر نه وهی نه وان نووسیویانه بو نه وهی که هه موو خه لک له هه موو کاتیک پښتانه پزگار بوون بناسن که خودا دروستی کردوه. ده زانی پیغمبرانی خودا چی بیان نووسیوه؟ خودا ده یه وی ووشه که ی بزاین، بروای پی بکه ین و به گوپی بکه ین! نووسراوه پیروزه که ده فرموی: هه روه ها ووشه ی پیغمبرانمان هه یه و چه سپاوتره، چاک ده که نه گهر ناگاداری بن، وه ک بو چراهه کی گه شاهه له شوینیکې تاریک، تا کو پوژ هه لیت و نه ستیره ی به بیان له دل تاندا هه لیت. (۲ په ترؤس ۱: ۱۹)

به لای، هه ندی جار گویمان له وه که سانه ده بی که دزی په رتوکی خودا راده وه ستن و ده لین: (که س ناتوانی متمانه ی پی بکات! پره له هه له... ده سکاری کراوه!) به هرحال، نه وهی دژ به ووشه ی راستی پاره ستی، نه وا دژ به خودا راهه ستاوه. (به ری پوژ به بیژنگ ناگیریت) ووشه ی خودا وه ک پوژ وایه، و مروقیش وه ک بیژنگ وایه. مروف هه رگیز ناتوانی ووشه ی راسته قینه ی خودا بگوپی، به لام ووشه ی راسته قینه ی خودا ده توانی مروف بگوپی! خودا مه زنه. خاوه نی توانایه ووشه ی نه زه لی خوی بپاریزی. نه مه ده قی ووشه ی خودی په روه ردگار که له وه په رتوکه فرمویته کی که به نینجیل ناسراوه: (ناسمان و زهوی به سه رده چن، به لام ووشه کانم هه رگیز به سه رناچن.) (مه تا ۲۴: ۳۵)

زور که س هه ول دهن دژ به ووشه ی خودا راده وه ستن له بهر نه وهی باری راسته قینه ی ناو دلین ناشکرا ده کات. بخوینه وه خودا ده رباره ی ووشه ی خوی چی ده لی: چونکه ووشه ی خودا زیندوه، کاریگه ره، له هه موو شمشیریکې دوو دم تیزتره، نیوانی ده روون و پوچ و جومگه و موخی نیکس ده بریت، نیاز و بیری دل جیا ده کاته وه. (عبرانییه کان ۴: ۱۲)

به لای، ووشه ی خودا زیندوو و کاریگه ره، روو له دل ده کات. نووسراوه پیروزه کان کونترین کومه له نووسراویکن له جیهان، له گه ل نه وه شدا هیشتان بو هه موو که س ده گونجین. هیچ شتیک گرنګ تر نییه له ووشه ی خودا. ووشه ی خودا وه ک ژه میکی خوشه، هه مومان یه ک راین که تامی خوشه و بو له ش به سووده، به لام نه گه ر نه یخوین نه وا چ سوو دیکې هه یه؟ ده بیت بیخوین. هه ر به هه مان شیوه، ده بیت ووشه ی خودا وه ریکرین که چاره سه ره و تیکه ل له ش و دلمانی بکه ین نه گه ر بمانه وی سوو دی لی وه ریکرین، بویه خودا ده فرمویت: (مروف تنه ها به نان ناژیت، به لکو به هه ر ووشه یه ک که له ده می خودا وه درده چیٹ.) (مه تا ۴: ۴) تنه ها نه واننه که به برسی و تینووه کان بو راستودروستی. (مه تا ۵: ۶) نایا تو برسی ووشه ی خودای؟ چونکه نه ووشانه خواردنن بوٹ... خواردنیکې به تام، به لام بو له شت نا... به لکو بو دل و درونت.

نه ی نه وه که سه ی له خودا ده ترسی و پیزی ووشه ی ده گری: هه ول بده به به رده وومی خویندنه وه هه ر وانه ی پښتانه پاست و دروستی بیت. به م شیوه یه زانیاره کانت زیاد ده که ی سه باره ت به ووشه ی خودا که زور له میژا له سه ر زاری پیغمبرکانی ووتویه تی، و فیږ ده بی که چو ن ببیت به راستودروست به رامبر خودای پارسا. خودا قسه ی کرد و خودا ده یه وی له گه ل تو دا قسه بکات.

ده بیټ شتیکی تر روون بکهینه وه: له وانه کانداندا پشت به هیچ که سیک یا سه رچاوه بیه که نابه ستین جگه له وهی که له ناو نووسراوه کانی پیغه مبه رانی خودا دوزراوه ته وه. ئیمه ی ناماده کاری ئم وانه کانه هیچ شتیکی نازانین دهر باره ی راستی خودا جگه له وهی که خودا خوی له نووسراوه پیروزه کان ناماژه ی پی کردووه. بویه ئه وهی که پیغه مبه ر یه حیا کوری زه که ریا له ئینجیل رایگه یاندووه راسته قینه یه، که ده لی: (کهس ناتوانیت شتیکی وهر بگریټ ته گهر له ئاسمانه وه پی نه درایت!) (یوحنا ۳: ۲۷) جورته ناکه یین پشت به زانیاری خومان ببه ستین، ته نها پشت به ووشه ی خودا دبه ستین. حز ده که یین ئه و شتانه ی خودا رایگه یاندووه له ووشه ی خویدا له پی پیغه مبه رانه وه پی تانی بناسینین.

ده زانی خودا چی فهمووه له نووسراوه کانی پیغه مبه ران؟ ئایا توش برسی و توینی ووشه ی خودا و بو راستودروستی راسته قینه ی خودا؟ خودا خوی ئاشکرا کردووه له ووشه ی پارسا کانی، هه روه ها پښتو راستودروستی بو زرگار بوون ئاشکرا کردووه. ئیمه لیره بانگت ده که یین پیکه وه بگه پیین به دوی پښتو راستودروستی له ناو نووسراوه پیروزه کان، بو ئه وهی به راستی له قسه کانی خودا تی بگه ی. ووشه ی خودا پیمان ده لیت: هه رچی له پیشا نووسراوه، بو فیروونمان نووسراوه، تا کو به دانبه خودا گرتن و هاندانی نووسراوه کان هیوامان هه بیټ. (رؤما ۱۰: ۴)

په نکه هه موومان راستیکی راسته قینه بزانی: خودا قسه ی کرد و ده یه وی هه موو که س گوی بگری و بزیټ! گه وره و بچوک، ژن و پیاو، ده وله مند و هه ژار. خودا به هه ریه که له ئیوه ده لیت: (گوی بگرن! گویان شلکه ن و وه رنه لام گوی بگرن تا گیانتان بزیټ) (ئیشایا ۵۰: ۳)

گرن گترین پرسپاره کان بو ئه م وانه یه:

۱. تو به دوی کام پښتو که وتووی، پښتو راستودروستی یا خودا ناراستودروستی؟
۲. ده ته وی پښتو راستودروستی بزانی که له لایان خودا وه هاتووه؟
۳. ده زانی خودا چی فهمووه له نووسراوه کانی پیغه مبه ران؟
۴. ئایا به راستی ده زانی پیغه مبه رانی خودا چییان نووسیوه؟
۵. ئایا ده توانی به پوونی په یامی پیغه مبه ران بو منداله کانت یان براده رانیش بکه یته وه؟
۶. بوچی خودا هانی پیغه مبه رانی دا که نووسراوه پیروزه کان بنووسن؟
۷. ده زانی چون راستودروست ده بیټ به رامبه ر خودا؟
۸. خودا چون له گه ل مرؤف قسه ی کرد؟
۹. ئایا توش به برسی و تینووه ی بو راستودروستی خودای؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پیروز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به ره م هینر: کۆمه له ی پښتو راستودروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org